Cel mai frumos dar

O scenetă originală despre ce înseamnă să dăruiești. Moș Crăciun primește o scrisoare ciudată și pleacă să afle de la copii care este cel mai frumos dar din lume. Se joacă de la grădiniță până în clasa a IV-a, cu 8 până la 25 de copii.

Personajele

Povestitorul 1 și Povestitorul 2: doi copii care citesc bine, pot sta cu textul în mână

Spiridușul-șef: cel care îl însoțește pe Moș peste tot

Steaua: un copil care ține steaua de carton

Mihai: cară o sacoșă

Radu: stă supărat, pe o bancă

Moș Crăciun: cu căciulă și barbă din vată

Spiridușii: oricâți copii, spun replicile împreună

Ana: are în mână un desen

Ioana: are o felicitare

Bunica: un copil cu un fular pe umeri

Recuzita

un sac mare, o steluță din carton pe un băț, o scrisoare, un desen, o sacoșă, o felicitare, un fular, cinci cartonașe mari pe care scrie TIMP, AJUTOR, MULȚUMESC, IERTARE și ÎMPREUNĂ.

Cum o pregătiți

1

Împărțiți rolurile

Cine nu vrea să vorbească poate fi spiriduș: replicile se spun în cor. Fiecare copil are un loc pe scenă.

2

Repetați pe bucăți

Trei repetiții scurte, câte o scenă pe zi, sunt mai ușoare decât una lungă. Povestitorii pot citi de pe foaie.

3

Puneți cartonașele la vedere

La final, cele cinci cartonașe ridicate spun povestea. Pentru mai mulți copii, adăugați PRIETENIE sau RĂBDARE.

Sceneta este scrisă de Asociația Maxwell România și se poate juca, copia și adapta liber, la serbări și la școală.

SCENA 1. ÎN ATELIERUL LUI MOȘ CRĂCIUN

(Moș Crăciun stă pe un scaun, lângă un sac gol. Spiridușii aleargă de colo-colo.)

POVESTITORUL 1: Era ajunul Crăciunului. În atelierul lui Moș Crăciun, toată lumea alerga.

POVESTITORUL 2: Toată lumea... în afară de Moș Crăciun. El stătea pe un scaun, cu sacul gol lângă el.

SPIRIDUȘUL-ȘEF: Moșule, ce s-a întâmplat? Mâine e Crăciunul și sacul e gol!

MOȘ CRĂCIUN *(scoate scrisoarea și o citește)*: Am primit anul acesta o scrisoare ciudată. Ascultați: „Dragă Moșule, anul acesta nu vreau o jucărie. Vreau să știu care este cel mai frumos dar din lume."

SPIRIDUȘII: Cel mai frumos dar din lume?!

MOȘ CRĂCIUN: Am căutat în tot atelierul. Am trenulețe, păpuși, mingi și cărți. Dar nu știu care e cel mai frumos.

SPIRIDUȘUL-ȘEF: Atunci hai să-i întrebăm pe copii. Ei știu întotdeauna!

STEAUA *(pășește în față)*: Vă arăt eu drumul. Veniți după mine!

SCENA 2. ÎN ORAȘ, ÎN AJUNUL CRĂCIUNULUI

POVESTITORUL 1: Steaua i-a dus mai întâi la Ana.

ANA *(cu un desen în mână)*: Bună seara, Moșule! Ai venit mai devreme anul acesta!

MOȘ CRĂCIUN: Am venit cu o întrebare, Ana. Care este cel mai frumos dar?

ANA: Pentru bunica mea, desenul acesta. Am desenat casa noastră și pe toți ai mei la masă. N-a costat nimic, dar am lucrat la el trei zile.

SPIRIDUȘII: Trei zile!

ANA *(ridică un cartonaș: TIMP)*: Când îți dai timpul, dai o bucată din tine.

POVESTITORUL 2: Apoi au ajuns la Mihai, care căra o sacoșă grea.

MIHAI: Scuze, Moșule, nu pot să stau mult. Duc cumpărăturile doamnei Maria, vecina de la parter. Nu mai poate urca scările.

MOȘ CRĂCIUN: Și ce primești pentru asta?

MIHAI *(se gândește)*: Un „mulțumesc". Și mă simt bine.

MIHAI *(ridică un cartonaș: AJUTOR)*: Cred că darul meu e ăsta.

POVESTITORUL 1: Pe stradă, Ioana scria o felicitare.

IOANA: E pentru doamna îngrijitoare de la școală. Toată lumea îi spune doar „bună ziua". Eu vreau să-i spun și „mulțumesc".

STEAUA: Un cuvânt mic, dar se aude departe.

IOANA *(ridică un cartonaș: MULȚUMESC)*: Așa e!

POVESTITORUL 2: Pe o bancă, Radu stătea singur și supărat.

MOȘ CRĂCIUN: Ce s-a întâmplat, Radu?

RADU: M-am certat cu Andrei, cel mai bun prieten al meu. Știu că am greșit, dar mi-e greu să fac primul pas.

MOȘ CRĂCIUN: Și dacă primul pas ar fi un dar?

RADU *(se ridică)*: Să-i spun că îmi pare rău? Cred că e cel mai greu dar de făcut. Dar cred că e și cel mai frumos.

(Radu ridică un cartonaș: IERTARE.)

POVESTITORUL 1: Ultima oprire a fost la Bunica.

BUNICA: Am tricotat fularul acesta pentru nepotul meu. Dar mai mult decât orice, aștept să stea cu mine la masă și să-mi povestească.

SPIRIDUȘII: Și noi vrem să stăm la masă!

BUNICA *(ridică un cartonaș: ÎMPREUNĂ)*: Atunci veniți toți. La masă e loc pentru toată lumea.

SCENA 3. ÎNAPOI ÎN ATELIER

SPIRIDUȘUL-ȘEF: Moșule, sacul tot nu are jucării. Avem doar cinci cartonașe.

MOȘ CRĂCIUN: Hai să le citim cu voce tare.

(Copiii vin pe rând în față și ridică fiecare cartonașul.)

ANA: Timp.

MIHAI: Ajutor.

IOANA: Mulțumesc.

RADU: Iertare.

BUNICA: Împreună.

MOȘ CRĂCIUN: Niciunul nu se cumpără din magazin. Și niciunul nu se poate face în atelier.

STEAUA: Atunci care este cel mai frumos dar, Moșule?

MOȘ CRĂCIUN: Cel pe care îl dai din inimă. Și fiecare dintre voi îl purta deja cu el.

POVESTITORUL 1: În noaptea aceea, Moș Crăciun a răspuns la scrisoare.

POVESTITORUL 2 *(citește)*: „Dragă prietene, cel mai frumos dar este cel pe care îl dai tu.”

TOȚI: Crăciun fericit!

(Toată clasa cântă un colind ales de profesor.)